

Pražské jaro
Prague Spring

f

Zahajovací
koncert
Opening
Concert

12/5/2026

12/5/2026

Úterý, 20.00
Obecní dům,
Smetanova síň

Tuesday, 20.00
Municipal House,
Smetana Hall

Zahajovací koncert

Opening Concert

Energie,
která inspiruje

Podporujeme českou kulturu
a umění. Jsme generálním partnerem
festivalu Pražské jaro.

 SKUPINA ČEZ

www.cez.cz

Generální partner a partner koncertu
General partner and concert partner

SKUPINA ČEZ

Program Programme

BEDŘICH SMETANA

Má vlast
[My Country](#)

cyklus symfonických básní [cycle of symphonic poems](#)

Vyšehrad
Vltava
Šárka
Z českých luhů a hájů [From Bohemia's Fields and Groves](#)
Tábor
Blaník

SYMFONICKÝ ORCHESTR ČESKÉHO ROZHLASU [PRAGUE RADIO SYMPHONY ORCHESTRA](#)

PETR POPELKA

dirigent [conductor](#)

Koncert je bez přestávky.
[There is no interval.](#)

Česká televize vysílá koncert 12. května v přímém přenosu.
[On 12 May, this concert is broadcast live by Czech Television.](#)

Český rozhlas Vltava přenáší tento koncert živě ve svém vysílání i v rozhlasové síti Eurorádia. Záznam koncertu je dostupný k poslechu na webu [vltava.rozhlas.cz](#)
[Czech Radio Vltava is broadcasting this concert live and in Euroradio network. The recording of the concert is available on the website \[vltava.rozhlas.cz\]\(#\)](#)

Petr Pavel

Prezident České republiky
President of the Czech Republic

Vážený hosté,
festival Pražské jaro tradičně otevírá Smetanova *Má vlast* – dílo, které v sobě nese stálost a proměnu zároveň. Noty zůstávají stejné, ale každé provedení přináší novou energii i atmosféru. Těší mě, že letos zazní v podání Symfonického orchestru Českého rozhlasu, tělesa pevně spjatého s naší hudební tradicí, které si připomíná sto let od svého založení. Večer pod taktovkou dirigenta Petra Popelky, jenž svými mezinárodními úspěchy potvrzuje světovou úroveň české hudby, je tak příslibem mimořádného zážitku.

Přeji Vám, abyste si zahajovací koncert užili, stejně jako i další hudební setkání, která budou rozeznávat Prahu po celé jaro.

Dear Guests,
The Prague Spring Festival is traditionally opened by Smetana's *My Country* – a work that embodies both continuity and transformation. The notes remain the same, yet each performance brings a new energy and atmosphere. I am pleased that this year it will be performed by the Prague Radio Symphony Orchestra, an ensemble closely bound to our musical tradition, which is marking one hundred years since its founding. This evening, under the baton of Petr Popelka, whose international achievements affirm the world-class standing of Czech music, promises to be a truly exceptional experience.

I wish you every enjoyment of the opening concert, as well as of the many musical encounters that will resonate throughout Prague over the course of the spring.

Oto Klempíř

Ministr kultury České republiky
Minister of Culture of the Czech Republic

Vážený příznivci hudebního umění,
Pražské jaro si po desetiletí udržuje mimořádné postavení na světové kulturní scéně.

Také jeho 81. ročník nabízí program výjimečné kvality. Do Prahy přijíždí stovka umělců a ansámbků z 28 zemí světa. Vystoupí osobnosti jako Magdalena Kožená, sir Simon Rattle, Jakub Hruša či Klaus Mäkelä. Důležitou součástí festivalu je podpora současné tvorby. Letos zazní 11 skladeb v premiéře. Vznikly na objednávku Pražského jara. Je to jasný důkaz, že festival ctí tradici a zároveň utváří současnost i budoucnost hudby.

Přeji účinkujícím vnímavé publikum. Návštěvníkům pak výjimečné zážitky, a především radost z hudby.

Dear admirers of musical art,
For decades, the Prague Spring Festival has maintained an exceptional position on the global cultural scene.

Its 81st edition also offers a program of outstanding quality. Prague will welcome around a hundred artists and ensembles from 28 countries worldwide. Performers will include distinguished figures such as Magdalena Kožená, Sir Simon Rattle, Jakub Hruša, and Klaus Mäkelä. An important part of the festival is its support for contemporary creation. This year, 11 works will be performed in premiere, all commissioned by the Prague Spring Festival. This clearly demonstrates that the festival honors tradition while also shaping the present and future of music.

I wish the performers an attentive audience, and the visitors exceptional experiences – above all, the joy of music.

Bohuslav Svoboda

Primátor hlavního města Prahy
Mayor of the City of Prague

Dámy a pánové,
mezinárodní hudební festival Pražské jaro je jednou z nejvýznamnějších kulturních událostí, které dávají Praze její jedinečný rytmus. Každý rok znovu potvrzuje, že hudba má sílu spojovat bez ohledu na hranice, jazyk i dobu. Praha je městem, kde hudba přirozeně patří k veřejnému prostoru. Zní v koncertních sálech, historických budovách i v samotné atmosféře města. Pražské jaro tuto tradici nejen připomíná, ale také ji posouvá dál. Festival přivádí do metropole špičkové umělce z celého světa a otevírá prostor pro setkání různých hudebních světů i generací posluchačů. Právě tato otevřenost a kontinuita jsou jeho největší silou. Přeji letošnímu ročníku, aby byl stejně inspirativní pro publikum jako pro samotné umělce. A aby Praha i letos byla místem, kde hudba dokáže na chvíli zastavit čas.

Ladies and Gentlemen,
The Prague Spring International Music Festival is one of the most significant cultural events shaping Prague's unique rhythm. Each year, it reaffirms that music has the power to bring people together, regardless of borders, language or time. Prague is a city where music belongs naturally in the public sphere. It resonates in concert halls, historic buildings and in the very atmosphere of the city itself. Prague Spring not only preserves this tradition, but also carries it forward. The festival brings leading artists from across the world to our capital and creates a space where different musical worlds and generations of listeners can meet. It is precisely this openness and continuity that form its greatest strength. I wish this year's festival to be as inspiring for its audiences as it is for the artists themselves. And for Prague to once again be a place where music can, if only for a moment, make time stand still.

Daniel Beneš

Předseda představenstva a generální ředitel Skupiny ČEZ
Chairman of the Board of Directors and CEO of ČEZ Group

Vážené dámy, vážení pánové,
Pražské jaro je tradiční oslavou hudby. Její libé tóny nás doprovází při krásných, ale i smutných okamžicích. Spojuje nás, uklidňuje, dává radost. Pražské jaro je místem, kde se tato síla hudby koncentruje v mimořádné intenzitě. Festival již více než osmdesát let vytváří prostor pro setkávání špičkových světových interpretů s publikem, které sdílí vášeň pro klasické mistry i současnou tvorbu.

Je mi tak ctí, že je Skupina ČEZ dlouhodobým generálním partnerem festivalu Pražské jaro, který už desítky let představuje to nejlepší ze světové hudby na jednom místě. Mám radost, že můžeme dodat energii akci, která je z pohledu prestiže unikátní nejen na tuzemské, ale i na evropské a světové úrovni.

Ladies and Gentlemen,
Prague Spring is a traditional celebration of music. Its sweet tones accompany us in both beautiful and sorrowful moments. It connects us, calms us, gives us joy. Prague Spring is a place where this power of music is concentrated with extraordinary intensity. For more than eighty years, the festival has created a space for the world's top performers to meet audiences who share their passion for classical masters and contemporary works.

I am deeply honoured that ČEZ Group can be a long-term General Partner of the Prague Spring Festival, which has been presenting the best of the world's music in one place for decades. I am pleased that we can provide energy to an event whose prestige is felt not only at home, but also across Europe and beyond.

Pomozte nám rozeznít novou etapu Pražského jara

Mecenášský klub Přátelé Pražského jara

Festival, který od roku 1946 symbolizuje svobodu umění a kulturní otevřenost, vstupuje do nové kapitoly a vy můžete být její součástí. Aby mohl růst, inovovat a oslovovat nové generace posluchačů, potřebuje vedle vize a odvahy také silné společenství lidí, kteří věří v jeho smysl a aktivně ho podporují. I hudba potřebuje své hrdiny.

Co na vás jako Přátele čeká?

- Vstupenky mezi prvními
- Exkluzivní zážitky, společenské akce, pohled do zákulisí festivalu
- Cesty za kulturou a osobní setkání s výjimečnými osobnostmi a umělci
- Podpora, která má smysl, přispějete na rozvoj nezávislé kulturní instituce

Více vám o možnostech podpory řekne
Anežka Kochová
Mecenášský klub Přátelé Pražského jara
kochova@festival.cz

Dozvědět
se více

Be Part of the next Movement of Prague Spring

Patrons' Club Friends of Prague Spring

A festival that has symbolised freedom of art and cultural openness since 1946 is entering a new chapter, and you can be part of it. To grow, innovate and engage new generations, it needs not only vision and courage, but also a strong community of people who believe in its purpose and actively support it. Even music needs its heroes.

Discover your benefits

- Priority access to tickets
- Exclusive experiences, social events, behind-the-scenes access
- Cultural experiences and encounters with remarkable cultural figures and artists
- Contribution to the growth of an independent cultural institution

To learn more about how you can support us!
Anežka Kochová
Friends of Prague Spring, Patrons' Club
kochova@festival.cz

Find out
more

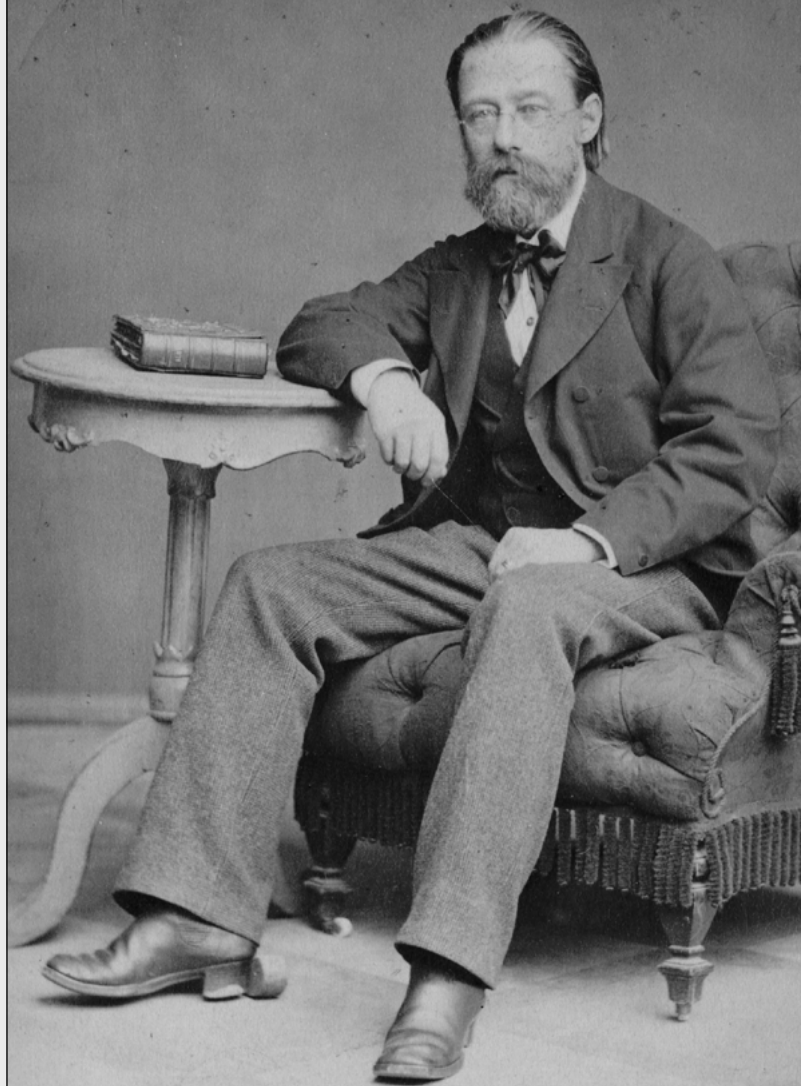
Slovo k programu

Programme note

Počátky koncepce jednoho z nejvýznamnějších děl **BEDŘICHA SMETANY** (1824–1884), cyklu šesti symfonických básní *Má vlast*, sahají do listopadu roku 1872, kdy skladatel dokončil svou v pořadí čtvrtou operu *Libuše*. Mytický příběh vrcholící slavným proctvím o budoucí slávě českého národa podnítil Smetanu k základní myšlence pojetí symfonického cyklu jako oslavy vlasti, jejího lidu, přírodních krás a bájně historie. Přestože jeho představa krystalizovala postupně, základem díla byla od počátku dvojice *Vyšehrad* a *Vltava*, které byly v partituře dohotoveny ve druhé polovině roku 1874, kdy Smetanovy vleklé zdravotní potíže vyústily v úplnou ztrátu sluchu. Navzdory této tragické skutečnosti skladatel pracoval nezvykle rychle; zatímco *Vyšehrad* komponoval od konce září do poloviny listopadu, na dokončení *Vltavy* mu stačilo pouhých devatenáct dní, jak dokládá poznámka na konci autografu. V další práci Smetana pokračoval hned zkraje následujícího roku, kdy nejprve dokončil *Šárku* (únor 1875) a v polovině října pak čtvrtou část *Z českých luhů a hájů*, v níž se – jak víme z jeho dopisu příteli Ludevítu Procházkovi – snažil „*kreslit český život v písní a tanci*“. Tím se cyklus, který Smetana prozatím opatřil titulem *Vlast*, na nějakou dobu uzavřel.

Následující tři roky se skladatel intenzivně věnoval jiným dílům většího i menšího rozsahu. Vedle oper *Hubička* (1875–76) a *Tajemství* (1877–78) přepracoval *Dvě vdovy* (1877) a vytvořil náčrtky k později nerealizované *Viole* (1875). Po přesunu z Prahy do Jabkenic v roce 1876 zkomponoval svůj první smyčcový kvartet *Z mého života* a mimo jiné se prostřednictvím cyklu *Sny* (1875) a prvního dílu *Českých tanců* (1877) po dlouhé odmlce věnoval tvorbě pro klavír. K uzavřené tetralogii se vrátil až v letech 1878–79 a rozšířil ji o další dvě části *Tábor* a *Blaník*, které pojal jako oslavu husitství, jednoho z nejvýznamnějších vlasteneckých symbolů Smetanovy doby.

Přestože má každá z jednotlivých symfonických básní *Mé vlasti* vlastní originální hudební logiku a směle obtojí i sama o sobě, jedinečnost díla spočívá zejména v propracovanosti a vnitřní soudržnosti celého cyklu. Vedle pozoruhodné ideové symetričnosti všech tří dvojic – mytologické (*Vyšehrad* a *Šárka*), přírodní (*Vltava* a *Z českých luhů a hájů*) a bojové (*Tábor* a *Blaník*) – vyniká především provázaností čistě hudební, jíž Smetana dosahuje důmyslnou prací s návraty jednotlivých témat. V závěru *Vltavy* tak můžeme znovu slyšet úvodní melodii *Vyšehradu*, jehož oba hlavní motivy nechává Smetana zaznít i na samém vrcholu *Blaníku*. V případě závěrečné dvojice *Tábor* a *Blaník* je to pak neotřelá práce s nápěvem husitské písně

Ktož jsou boží bojovníci, kterou Smetana používá jako výchozí tematicko-motivický materiál a spojuje tím tyto dvě symfonické básně v jedno.

Má vlast vstupovala do koncertního života po částech a jako celek poprvé zazněla 5. listopadu roku 1882 v sále na Žofíně pod taktovkou Adolfa Čecha, jemuž Smetana, který byl premiéře osobně přítomen, později v dopise napsal: „V neděli... dne 5ho listopadu byl pro mě, pro moji velkou skladbu pamětní den. Bylo mi, jako bych kus po kuse slyšel, duševně skorem skutečně. Viděl jsem, že výkon spoluúčinkujících na stupni dokonalosti provádí moje sny, a že Vy je vedete... A co snilo v nitru mém, co žilo v pohnutím srdci mém, to jste odkryli Vy všichni Vaším mistrovstvím...“

V následujících letech byla souborná provedení díla spíše raritní záležitostí. Svou roli v tom sehrála především skutečnost, že monumentální a technicky náročný cyklus představoval výzvu jak pro hudebníky, tak posluchače. To se změnilo po založení České filharmonie (1896), která jej poprvé hrála v roce 1901 a i poté se k němu pravidelně vracela a zejména v nelehkých válečných časech výrazně posílila jeho status národního symbolu – legendárním dodnes zůstává koncert z 5. června roku 1939, kdy se provedení *Mé vlasti* pod vedením Václava Talicha stalo doslova národní manifestací. Podobně její vnitřní duchovní síla zafungovala i po osvobození v roce 1945, v napjaté politické situaci roku 1968 či po revoluci, kdy z exilu se navrátilší Rafael Kubelík nejprve *Mou vlastí* zahajoval Pražské jaro 1990 a následně ji v červnu téhož roku za velkého ohlasu uvedl na zcela zaplněném Staroměstském náměstí. Její poselství toho, že jako národ máme být na co hrdí, je totiž platné v každé době. Tu dnešní nevyjímaje.

Hana Ehlová

The origins of the conception of one of the most significant works by **BEDŘICH SMETANA** (1824–1884) – the cycle of six symphonic poems *My Country* – date back to November 1872, when the composer completed his fourth opera, *Libuše*. The mythical narrative culminating in the celebrated prophecy of the future glory of the Czech nation inspired Smetana's fundamental idea of shaping a symphonic cycle as a tribute to his homeland, its people, its natural beauty, and its legendary past. Although his vision developed gradually, the cornerstone of the work from the outset was the pair *Vyšehrad* and *Vltava*, whose scores were completed in the second half of 1874, at a time when Smetana's prolonged health problems culminated in total deafness. Despite this tragedy, he worked with unusual speed: while *Vyšehrad* was composed between late September and mid-November, the completion of *Vltava* took him only nineteen days, as attested by a note at

the end of the autograph manuscript. Smetana resumed work at the beginning of the following year, first completing *Šárka* (February 1875) and then, in mid-October, the fourth part, *From Bohemia's Fields and Groves*, in which – as we know from a letter to his friend Ludevít Procházka – he sought “to portray Czech life in song and dance”. At this point the cycle, provisionally bearing the title *Fatherland (Vlast)*, was set aside for a time.

During the next three years, the composer devoted himself intensively to other works of greater and smaller scope. Alongside the operas *The Kiss* (1875–76) and *The Secret* (1877–78), he revised *The Two Widows* (1877) and produced sketches for the later unrealised *Viola* (1875). After moving from Prague to Jabkenice in 1876, he composed his first string quartet *From My Life* and, through the cycle *Dreams* (1875) and the first series of *Czech Dances* (1877), returned to piano composition after a long interval. He did not revisit the closed tetralogy until 1878–79, when he expanded it with two further parts, *Tábor* and *Blaník*, conceived as a celebration of Hussitism, one of the most powerful patriotic symbols of Smetana's time.

Although each of the individual symphonic poems of *My Country* possesses its own distinctive musical logic and stands confidently on its own, the work's uniqueness lies above all in the sophistication and inner cohesion of the cycle as a whole. Beyond the striking conceptual symmetry of the three pairs – mythological (*Vyšehrad* and *Šárka*), natural (*Vltava* and *From Bohemia's Fields and Groves*), and martial (*Tábor* and *Blaník*) – its purely musical interconnectedness is particularly remarkable, achieved by Smetana through his ingenious handling of thematic recurrence. At the close of *Vltava*, we hear once again the opening melody of *Vyšehrad*, whose two principal motifs return at the very climax of *Blaník*. In the final pair, *Tábor* and *Blaník*, it is Smetana's inventive treatment of the Hussite chorale *Ye Who Are Warriors of God* that provides the shared thematic and motivic foundation, uniting the two symphonic poems into a single whole.

My Country entered concert life gradually, and the complete cycle was first performed on 5 November 1882 in the Žofín Hall under the baton of Adolf Čech. Smetana, who attended the premiere in person, later wrote to him: “Sunday... the 5th of November was for me, for my great composition, a memorable day. It was as though I heard it piece by piece, inwardly almost in reality. I saw that the performance of those taking part, at the height of perfection, realised my dreams, and that you guided them... And what had dreamed within me, what had lived in my heart's emotion, you all revealed by your mastery...”

In the years that followed, complete performances remained comparatively rare. Not least because the monumental and technically demanding cycle posed a challenge both for

musicians and for audiences. This changed after the founding of the Czech Philharmonic in 1896: it first performed the work in 1901 and continued to return to it regularly, reinforcing – particularly in difficult wartime years – its status as a national symbol. The concert of 5 June 1939, when a performance of *My Country* under Václav Talich became quite literally a national manifestation, remains legendary. Its inner spiritual strength proved no less potent after the liberation in 1945, amid the tense political climate of 1968, and again after the Revolution, when the returning exile Rafael Kubelík opened the Prague Spring Festival in 1990 with *My Country*, and in June of the same year conducted it to great acclaim before a packed Old Town Square. Its message – that as a nation we have much to be proud of – endures in every age, including our own.

Hana Ehlová

English translation by Jan Rausch

SMETANŮV KRÁTKÝ NÁSTIN OBSAHU JEDNOTLIVÝCH BÁSNÍ CYKLU VYHOTOVENÝ V ROCE 1879 NA PŘÁNÍ NAKLADATELE FR. A. URBÁNKA

I. Vyšehrad. Harfy věštců začnou; zpěv věštců o dějích na Vyšehradě o slávě, lesku, turnajích, bojích až konečné úpadku a zříceninách. Skladba končí v elegickém tónu.

II. Vltava. Skladba líčí běh Vltavy, začínaje od prvních obou pramének, chladná a teplá Vltava, spojení obou potůčků do jednoho proudu; pak tok Vltavy v hájích a po lučinách, krajinami, kde zrovna se slaví veselé hody; při noční záři lůny rej rusalek; na blízkých skalách vypínají se pyšně hrady, zámky a zříceniny, Vltava vířívá v proudech Svatojánských; teče v širokém toku dále ku Praze. Vyšehrad se objeví, konečně mizí v dálce v majestátním toku svém v Labi.

III. Šárka. V této skladbě se nemíní krajina, nýbrž děj, bajka o dívce Šárce. Skladba počne líčením rozrušené dívky, jež pomstu přisáhá za nevěrnost milence svého celému mužskému pokolení. Zdáli je slyšet příchod Ctirada se svými zbrojnoši, který táhne na pokoření a potrestání dívek. Už zdáli zaslechnou nářek – (ač Istivý) – přivázané dívky u stromu, – při pohledu na ni obdivuje Ctirad krásu její, – zahoří milostnými city pro ni, osvobodí ji, ona připraveným nápojem obveselí a opojí jak Ctirada tak zbrojnoše až k spánku. Na dané znamení lesním rohem, které v dálce ukryté dívky zodpoví, vyhrnou se tyto ku krvavému činu – hrůza všeobecného vraždění, vzteklost nasycené pomsty Šárky – toť konec skladby.

IV. Z českých hájů a luhů. Toť všeobecné kreslení citů při pohledu na českou zem. Ze všech stran tu zazní zpěv plno vroucností, jak veselý tak melancholický z hájů a luhů. Lesní kraje v sólech hornistů – a vesele ourodné nížiny labské a jiné a jiné, vše se tu opěvuje. Každý může ze skladby té si vykreslit, co mu libo – básník má volnou cestu před sebou, arcíť musí skladbu v jednotlivostech sledovat.

V. Tábor. Motto: Kdož jste boží bojovníci! Z této velebné písně pozůstává celá stavba skladby. V sídle hlavním – v Táboře – zazněl tento zpěv zajisté nejmohutněji a nejčastěji. Skladba líčí též pevnou vůli, vítězné boje a vytrvalost, a tvrdošijnou neústupnost, kterou skladba též také končí. Do detailu se nedá rozdrobit, nýbrž zahrne všeobecnou slávu a chválu husitských bojů a nezlomnost povahy husitův.

VI. Blaník. Jest pokračování předešlé skladby: Tábor. Po přemožení reků husitských skryli se tito v Blaníku a čekají v těžkém spánku na okamžik, kde vlasti mají přijíti na pomoc. Tedy ty samé motivy jako v Táboře slouží v Blaníku za podklad stavby: „Kdož jste boží bojovníci! Na podkladě této melodie (tohoto hus. principu) se vyvine vzkříšení národa českého, budoucí štěstí a sláva! kterým vítězným hymnusem, v podobě pochodu, skončí skladba a tak celá řada symf. básní, „Vlast!“ Co malé intermezzo zazní v této skladbě též kratinká idyla: kresba polohy Blaníku, malý pastucha si huláká a hraje a ozvěna mu odpovídá.

SMETANA'S BRIEF OUTLINE OF THE CONTENT OF THE INDIVIDUAL POEMS OF THE CYCLE, PREPARED IN 1879 AT THE REQUEST OF THE PUBLISHER FR. A. URBÁNEK

I. Vyšehrad. The harps of the seers begin; the song of the seers recounts the events upon Vyšehrad – its glory, splendour, tournaments, battles – and at last its decline and ruins. The composition ends in an elegiac tone.

II. Vltava. The composition depicts the course of the Vltava, beginning with its two first springs, the cold and the warm Vltava; the union of the two brooks into a single stream; then the flow of the river through groves and across meadows, through landscapes where merry festivities are being celebrated; beneath the nocturnal gleam of the moon, the dance of water-nymphs; upon the neighbouring rocks proud castles, palaces, and ruins rise aloft; the Vltava whirls through the currents of St John's Rapids; it flows on in its broad course towards Prague. Vyšehrad appears; finally it vanishes in the distance, in its majestic stream, into the Elbe.

III. Šárka. In this composition no landscape is depicted, but rather an action – the legend of the maiden Šárka. The piece begins with the image of the enraged maiden, who swears vengeance upon the entire race of men for the faithlessness of her lover. From afar is heard the approach of Ctirad with his warriors, marching to subdue and punish the maidens. Already from a distance they hear the lament – albeit deceitful – of the girl bound to a tree; at the sight of her, Ctirad admires her beauty; he is inflamed with love for her, frees her, and she with a prepared draught makes merry and intoxicates both Ctirad and his warriors unto sleep. At the given signal of the forest horn, answered by the maidens concealed afar, they rush forth to their bloody deed – the horror of general slaughter, the frenzy of Šárka's sated vengeance – thus ends the composition.

IV. From Bohemia's Fields and Groves. This is a general portrayal of feelings aroused by the sight of the Czech land. From every side resounds song full of ardour, both joyful and melancholic, from fields and groves. Woodland regions in the solos of the horns – and the cheerfully fertile lowlands of the Elbe, and others and yet others – all are here celebrated in song. Each may fashion from this composition what he pleases – the poet has an open path before him, though he must follow the music in its particulars.

V. Tábor. Motto: Ye Who Are Warriors of God! From this venerable song proceeds the entire structure of the composition. In the chief seat – in Tábor – this hymn assuredly resounded most mightily and most often. The work also portrays firm resolve, victorious combats and perseverance, and the stubborn unyieldingness with which it likewise concludes. It cannot be broken into detail, but rather embraces the general glory and praise of the Hussite struggles and the indomitable character of the Hussites.

VI. Blaník. This is a continuation of the preceding composition: Tábor. After the defeat of the Hussite heroes, they withdrew into Blaník and await in heavy sleep the moment when they are to come to their homeland's aid. Thus the same motifs as in Tábor serve as the foundation of the structure in Blaník: Ye Who Are Warriors of God. Upon the basis of this melody (this Hussite principle) unfolds the resurrection of the Czech nation, its future happiness and glory – with which victorious hymn, in the form of a march, the composition ends, and thus the entire series of symphonic poems Fatherland. As a small intermezzo there sounds in this work also a brief idyll: a depiction of the region of Blaník – a little shepherd calls out and plays, and the echo answers him.

SYMFONICKÝ ORCHESTR ČESKÉHO ROZHLASU

Počátky Symfonického orchestru Českého rozhlasu sahají až do roku 1923, kdy bylo v Praze zahájeno pravidelné rozhlasové vysílání provozované společností Radiojournal. Potřeba živé hudby pro vysílání vedla rychle k vytvoření ansámblu šesti kmenových hráčů, kteří byli pro jednotlivé skladby doplňováni hosty, především z řad České filharmonie. Záhy se však ukázalo, že tento model je nedostatečný a „Orchestr Radiojournalu“ začal nabírat další a další hudebníky a od roku 1925 též pravidelně koncertovat v Radiopaláci na pražských Vinohradech. V letošní sezóně tak orchestr slaví 100 let od svého založení. Ve 30. letech 20. století se z orchestru pod vedením Otakara Jeremiáše stal významný český soubor, jehož vystoupení kromě čelných českých dirigentů řídily i světově známé osobnosti jako Sergej Prokofjev, George Szell a další. V následujících desetiletích nesl orchestr několik dalších názvů a od 60. let začal koncertovat v cizině a vystupovat též na Pražském jaru (v roce 1967 jej pod taktovkou Aloise Klímy i zahajoval). Za 100 let jeho existence stanula v jeho čele řada špičkových českých dirigentů včetně Karla Ančerla, Václava Talicha, Jaroslava Krombholce či Vladimíra Válka. Symfonický orchestr Českého rozhlasu sehrál v historii předválečné české hudební scény unikátní úlohu i tím, že jeho vznik a činnost byla spojena s novým médiem, kterým bylo rozhlasové vysílání. Stal se centrem progresivního hudebního života a vznikaly pro něj původní rozhlasová díla, například rozhlasové opery Bohuslava Martinů *Veselohra na mostě* či *Hlas lesa*.

Dnes patří Symfonický orchestr Českého rozhlasu k elitním českým orchestrům. Současným šéfdirigentem a uměleckým ředitelem orchestru je český dirigent Petr Popelka, hlavním hostujícím dirigentem orchestru je Robert Jindra. V uplynulých letech orchestr spolupracoval s řadou významných dirigentů, mezi něž patří například Omer Meir Wellber či Cornelius Meister, z českých dirigentů Jakub Hrůša, Tomáš Netopil či Petr Altrichter. Letošní sezona orchestru se nese ve znamení spolupráce s významnými světovými hudebníky jako je houslista Christian Tetzlaff, klavírista Pierre-Laurent Aimard či pěvec Günther Groissböck. Pravidelnou součástí činnosti SOČRu je uvádění děl současných českých skladatelů, mezi něž patří Miroslav Srnka, Ondřej Adámek, Martin Smolka, Jana Vöröšová, Jan Ryant Dřízal a řada dalších. Orchestr má na svém kontě vedle bezpočtu rozhlasových nahrávek i řadu CD včetně smetanovského alba *Má vlast* (Supraphon, 2024), za něž se orchestru dostalo ocenění Editor's Choice magazínu *Gramophone* a ceny Diapason d'Or ARTE prestižního francouzského magazínu *Diapason*. Od sezony 2026/2027 převezme po Petru Popelkovi úlohu šéfdirigenta SOČRu Elias Grandy.

Origins of the **PRAGUE RADIO SYMPHONY ORCHESTRA** date back all the way to 1923, when regular radio broadcasts were launched in Prague by a company called Radiojournal. Live broadcasts called for live music, and six players were soon hired to form what became the “core” of an ensemble supplemented by guest players as needed – especially from the ranks of the Czech Philharmonic. However, it soon became clear that this mode of functioning was insufficient, and the “Radiojournal Orchestra” began hiring additional full-time musicians. This also enabled the orchestra to give regular concerts at the Radio Palace in Prague’s Vinohrady quarter from 1925. In the present season, the orchestra celebrates the centenary of its founding. In the 1930s, the orchestra became one of the leading Czech ensembles under the direction of Otakar Jeremiáš, and it was also conducted by other great personalities of that time including Sergei Prokofiev, George Szell, and many others. In the following decades, the orchestra changed its name several times and started performing abroad and also at the Prague Spring Festival from the 1960s (even opening the Festival under Alois Klíma in 1967). During its one hundred years of existence, many excellent Czech conductors have directed the orchestra, including Karel Ančerl, Václav Talich, Jaroslav Krombholc, and Vladimír Válek. Due to its vital connection to the new medium – radio – the Prague Radio Symphony Orchestra played a unique role in the music life

of the interwar period. It became a focus of progressive musical activity, with original compositions and even operas created for it, including Bohuslav Martinů’s radio operas *Comedy on the Bridge* or *The Voice of the Forest*.

Today, the Prague Radio Symphony Orchestra is one of the elite Czech orchestras. The Czech conductor Petr Popelka serves as its Chief Conductor and Artistic Director, with Robert Jindra as Principal Guest Conductor. In recent years the orchestra has collaborated with distinguished conductors including Omer Meir Wellber and Cornelius Meister, as well as Czech conductors Jakub Hrůša, Tomáš Netopil, and Petr Altrichter. This season features collaborations with internationally renowned artists such as the violinist Christian Tetzlaff, the pianist Pierre-Laurent Aimard, and the bass Günther Groissböck. A regular part of the orchestra’s activities is the performance of works by contemporary Czech composers including Miroslav Srnka, Ondřej Adámek, Martin Smolka, Jana Vöröšová, Jan Ryant Dřízal, and many others. Alongside countless radio recordings, the orchestra has produced numerous CDs, including a Smetana album of *My Country* (Supraphon, 2024), which received an Editor’s Choice distinction from *Gramophone* magazine and the Diapason d’Or ARTE award from the prestigious French magazine *Diapason*. From the 2026/2027 season onwards, Elias Grandy will succeed Petr Popelka as Chief Conductor of the orchestra.

PETR POPELKA

Šéfdirigent a umělecký ředitel Symfonického orchestru Českého rozhlasu a šéfdirigent Vídeňských symfoniků, pražský rodák Petr Popelka, už dávno není vycházející hvězdou českého hudebního nebe, ale jednou z jeho nejvýraznějších stálic. Jeho nástup byl přitom až neuvěřitelně rychlý. Ještě v roce 2019 hrál na kontrabas v Sächsische Staatskapelle Dresden a o pouhých sedm let později diriguje *Mou vlast* na zahájení Pražského jara – na místě, kde kdysi stávali legendární čeští dirigenti jako Václav Talich, Rafael Kubelík či Jiří Bělohávek, ale také světová dirigentská esa – Charles Mackerras, Paavo Järvi, Semjon Byčkov či Daniel Barenboim.

Petr Popelka skutečně začínal s kontrabasem, nejprve na Pražské konzervatoři a později na Hochschule für Musik Freiburg, kde byl jeho učitelem Božo Paradžik. Zahájil také slibnou kariéru jako basista Symfonického orchestru Českého rozhlasu, Symfonického orchestru Bavorského rozhlasu a výše zmiňovaného orchestru v Drážďanech. Přitom se však věnoval své další zálibě – komponoval. Důvěrná znalost práce instrumentalisty spolu s hlubokým porozuměním partitury, jaké může mít snad jen skladatel, jej nakonec předurčily k dráze dirigenta. Učil se od skutečných mistrů – Jaapa van Zwedena či Alana Gilberta. Již v roce 2017 získal cenu Neeme Järviho a v sezoně 2019–2020 zastával své první dirigentské místo u NDR Elbphilharmonie Orchester. Navázal postem šéfdirigenta Norského rozhlasového orchestru a začal se pravidelněji objevovat též před českým publikem. V roce 2022 se vrátil k Symfonickému orchestru Českého rozhlasu, tentokrát již jako šéfdirigent. V témže roce se také poprvé představil divákům na Pražském jaru v čele Pražských symfoniků s programem složeným z děl Kubelíka, Korngolda a Nováka. Jak Petr Popelka sám říká, jako dirigent se snaží kombinovat symfonický repertoár s operním – pravidelně proto diriguje též na čelních operních scénách. Za *Švandu dudáka* v divadle Na Vídeňce například v roce 2025 získal Rakouskou cenu za hudební divadlo. Mimořádné úspěchy nicméně slavil též s *Tristanem a Isoldou* v berlínské Deutsche Oper či *Káťou Kabanovou* v Bavorské státní opeře.

V posledních letech Petr Popelka spolupracuje s elitními světovými orchestry. Letošní sezona pro něj znamená mj. debut s Berlínskými filharmoniky, Mnichovskými filharmoniky či Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Diriguje však po celém světě – Chicago Symphony Orchestra, Cleveland Orchestra či japonský NHK Symphony Orchestra. Pravidelně řídí i další špičkové orchestry jako Staatskapelle Berlin, Orchester lipského Gewandhausu nebo Bamberské symfoniky. Na Pražském jaru vystoupil naposledy vloni, kdy řídil Vídeňské symfoniky v programu sestaveného z děl Beethovena a Richarda a Josefa Strausse.

Chief Conductor and Artistic Director of the Prague Radio Symphony Orchestra and Chief Conductor of the Vienna Symphony Orchestra, the Prague-born **PETR POPELKA**,

is no longer a rising star of the Czech musical scene – he has firmly established himself as one of its most prominent figures. His ascent has nonetheless been remarkably swift. As recently as 2019, he was still playing double bass with the Sächsische Staatskapelle Dresden, and only seven years later he stands on the podium conducting *My Country* at the opening of the Prague Spring Festival – a place once occupied by legendary Czech conductors such as Václav Talich, Rafael Kubelík, and Jiří Bělohlávek, as well as international maestros including Charles Mackerras, Paavo Järvi, Semyon Bychkov, or Daniel Barenboim.

Petr Popelka began his musical journey as a double bassist, first at the Prague Conservatoire and later at the Hochschule für Musik Freiburg, where he studied under Božo Paradžik. He embarked on a promising career as a bassist with the Prague Radio Symphony Orchestra, the Bavarian Radio Symphony Orchestra, and the Sächsische Staatskapelle Dresden. However, he also pursued another passion – composition. His intimate knowledge of instrumental performance, combined with the profound understanding of the score that only a composer might possess, ultimately led him to conducting. He learned from true masters, including Jaap van Zweden and Alan Gilbert. In 2017, he won the Neeme Järvi Prize, and in the 2019–2020 season, he took up his first conducting position with the NDR Elbphilharmonie Orchestra. He went on to become Chief Conductor of the Norwegian Radio Orchestra and began appearing regularly before Czech audiences. In 2022, he returned to the Prague Radio Symphony Orchestra, this time as Chief Conductor. That same year, he made his debut at Prague Spring, leading the Prague Symphony Orchestra (FOK) in a programme featuring works by Kubelík, Korngold, and Novák. As Petr Popelka himself says, he strives to combine symphonic repertoire with opera, regularly conducting at leading opera houses. His production of *Schwanda the Bagpiper* at Vienna's Theater an der Wien earned the Austrian Music Theatre Prize in 2025, while notable successes have also included *Tristan und Isolde* at Deutsche Oper Berlin and *Káťa Kabanová* at the Bavarian State Opera.

In recent seasons, Popelka has collaborated with leading orchestras worldwide. The present season brings, among other engagements, his debuts with the Berlin Philharmonic, the Munich Philharmonic, and the Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. He conducts internationally – with ensembles such as the Chicago Symphony Orchestra, the Cleveland Orchestra, and Japan's NHK Symphony Orchestra – and appears regularly with major European orchestras including the Staatskapelle Berlin, the Leipzig Gewandhaus Orchestra, and the Bamberg Symphony. He last appeared at the Prague Spring Festival in the previous season, conducting the Vienna Symphony Orchestra in a programme of works by Beethoven and Johann and Josef Strauss.

Pražské jaro, o.p.s.
Hellichova 18, 118 00 Praha 1, Česká republika
+420 257 310 414
info@festival.cz
festival.cz

Festival se uskutečňuje za příspěvní grantu Ministerstva kultury České republiky a za finanční podpory hlavního města Prahy ve výši 15 mil. Kč.
[The festival is organised with the financial support of the Ministry of Culture of the Czech Republic and a financial grant from the City of Prague to the sum of CZK 15 million.](#)

Redakce **Editor:** Denisa Rausch
Profilů umělců **Artists' profiles:** Denisa Rausch
English translation by Jan Rausch
Design a sazba **Design & Typesetting:** Oficina.design © 2026
(František Polák, Jakub Šilhavý, Marek Cimbálník)
Cover photo: Petr Popelka © Michal Fanta
Tisk **Printed by:** MiniMaxStudio

Změny v programu vyhrazeny.
Redakční uzávěrka 31. 3. 2026
[The Prague Spring reserves the right to change the programme.](#)
Print deadline 31 March 2026

Bez písemného souhlasu pořadatele, všech účinkujících a provozovatele (majitele) koncertních prostor je striktně zakázáno pořizovat v rámci koncertu jakékoliv zvukové či obrazové záznamy.
[It is strictly forbidden to take pictures or make audio or video recordings without the express permission of the organizers, performers and owners \(operators\) of the concert halls.](#)

ISBN 978-80-7383-798-3

Pražské jaro doporučuje
Prague Spring recommends

f

Barbara Hannigan

rezidenční umělkyně
Artist-in-Residence

20/5/2026

Barbara Hannigan
& Bertrand Chamayou

Messiaen, Skrjabin, Zorn

Večer s klavíristou Bertrandem Chamayou, v němž se držitelka ceny Grammy převtěl v pohanské bohyně z finské Kalevaly ve skladbě Johna Zorna.

24/5/2026

Barbara Hannigan
& Belcea Quartet

Webern, Mozart, Hindemith,
Schönberg

Harmonické spojení hlasu a smyčcového kvarteta v podání Belcea Quartet ve skladbách čtyř hudebních vizionářů. Nadechněte se „vzduchu z jiné planety“.

Rudolfinum, Dvořákova síň

festival.cz

26/5/2026

Lidský hlas
La Voix humaine

Strauss, Poulenc

Barbara Hannigan jako zpěvačka i dirigentka České filharmonie v české premiéře své vlastní proslulé interpretace opery Francise Poulence *Lidský hlas* s živou videoprojekcí

2/6/2026

Barbara Hannigan
& Česká filharmonie

Gershwin, Schönberg,
Ives, Haydn

Bláznivá jízda Barbary Hannigan a České filharmonie v programu plném kontrastů a překvapení

Výstava děl vytvořených
pro benefiční aukci
Pražského jara

PRAŽSKÉ JARO ART SALON

13/5—4/6/2026

Obecní dům & Rudolfinum

Michal Cimala
Jan Hísek
Pavla Malinová
Karolína Netolická
Jakub Špaňhel
Vladimír Věla

Podpořte Pražské jaro zakoupením
výtvarného díla v benefiční aukci
Galerie KODL 31/5/2026
a na Artslimit.com

festival.cz/artsalon

KODL
GALERIE

Galerie KODL
Tradice, která dává
hodnotám budoucnost.

KAREL ČERNÝ: TANEC V ZAHRADE • olej na plátně, 1946, 114 x 140 cm
vyvolávací cena: 4.000.000 Kč • dosažená cena: 20.160.000 Kč

Tel.: +420 251 512 728

+420 602 117 440

Národní 7, Praha 1

galerie@galeriekodl.cz

www.galeriekodl.cz

GOLDEN
PRAGUE

23.–26. září 2026

Obecní dům

63. Mezinárodní televizní festival

HUDBA – TANEC – DIVADLO

 Česká televize

www.festivalzlatapraha.cz

 SOČR

Symfonický orchestr
Českého rozhlasu

100

100. sezona
v prodeji!

Elias Grandy — šéfdirigent

Abonmá a jednotlivé vstupenky
v prodeji na socr.rozhlas.cz

Klavírní festival
Rudolfa Firkušného
3–9/11/2026

Světové hvězdy klavíru v Rudolfinu

f

Jevgenij
Kissin

Sir András
& Schiff 3. 11.

Lukas
Sternath 5. 11.

Marek
Kozák 6. 11.

Anna
Vinnickaja 7. 11.

Grigorij
Sokolov 9. 11.

Využijte 20% slevy Early Bird
při nákupu vstupenek do 4. 6. 2026!
FIRKUSNY.CZ

Za finanční podpory [Financial support](#)

Ministerstvo
kultury

Generální partner festivalu [Festival general partner](#)

Partner festivalu [Festival partner](#)

/ Powered
by MVM

innogy

Partneři koncertů [Concert partners](#)

Allianz

ABB

Partner soutěže [Competition partner](#)

NADACE ČEZ

Generální mediální partner [General media partner](#)

Česká televize

Hlavní mediální partner [Main media partner](#)

Český rozhlas

Mediální partner [Media partner](#)

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Mecenáši festivalu [Festival patrons](#)

Přátelé
Pražského jara

Oficiální automobil [Official car](#)

Oficiální hotel [Official hotel](#)

Hilton.
PRAGUE ATRIUM